

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงพรรณนา(Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กับ สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัดจุดประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงาน ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

1.1.2 เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ด้านการสอน การฝึกอบรม การผลิตผลงานวิชาการ การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ การบริหารจัดการและอื่นๆที่เกี่ยวกับการสอน ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงาน ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

1.1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับ สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ด้านการสอน การฝึกอบรม การผลิตผลงานวิชาการ การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ การบริหารจัดการและอื่นๆที่เกี่ยวกับการสอน ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงาน ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

1.2 สมมติฐานการวิจัย

การบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนดโดยรวม ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีความสัมพันธ์กัน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1,369 คน โดยปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 1 ปี และ ไม่อยู่ในระหว่างลาศึกษาต่อ หรือ ฝึกอบรม คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5 % กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน(Proportional Stratified Random Sampling) จำนวน 310 คน

1.3.2 เครื่องมือ ที่ใช้ในวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผ่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา(Content Validity) และ ความเที่ยง (Reliability) แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด หน้าที่ในปัจจุบัน และ สถานที่ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ สร้างขึ้นโดยพิจารณาจากองค์ประกอบตามแบบจำลอง 7-S ของแมคคินซี (McKinsey 7-s frame work) มีจำนวน 50 ข้อ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .96

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด สร้างขึ้นตามแนวคิดของภารกิจที่ส่วนพัฒนาการศึกษา สถาบันพระบรมราชชนก กำหนดขึ้น 6 ด้าน จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .94

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสืออนุมัติจากประธานสาขาพยาบาล ศาสตร และทำหนังสือติดต่อกถึงผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามวิจัย จัดส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ให้กับผู้ประสานงานเก็บรวบรวมข้อมูล (วิทยาลัยละ 1 คน) แล้วให้ผู้ประสานงานช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามคืนให้แก่ผู้วิจัยตามที่อยู่ บนของติดแสตมป์ที่ผู้วิจัยได้จัดไป เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน สิงหาคม – กันยายน 2550 แบบสอบถามที่ส่งไป 310 ฉบับ ได้รับคืน 291 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.87

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. การอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การหาระดับของการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และ ระดับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล (canonical correlation)

1.4 ผลการวิจัย พบว่า

1.4.1 ข้อมูลทั่วไป อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 93.1 อายุอยู่ระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาอยู่ระหว่าง 40-49 ปี อายุเฉลี่ย 39.56 ปี และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.93 ปี สถานภาพกลุ่มมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.7 ระดับการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่ ระดับปริญญาโท สาขาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท สาขาที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 31.7 ตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ เป็นอาจารย์ระดับปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาคือ หัวหน้าภาค/หัวหน้างาน/หัวหน้าฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ ระดับรองผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 6.6

1.4.2 ระดับของการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และ ระดับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ได้ผลดังนี้

1.4.2.1 ระดับของการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = .61) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่าการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ ด้านระบบ และ ด้านโครงสร้าง ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = .61 ; $\bar{x} = 3.84$, S.D. = .66 ; $\bar{x} = 3.83$, S.D. = .72 ตามลำดับ) ส่วนด้านค่านิยมร่วม และ ด้านแบบของผู้นำมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .70 ; $\bar{x} = 3.53$, S.D. = .67)

1.4.2.2 ระดับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่า สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม,ด้านการฝึกอบรมและ ด้านการสอน ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = .68 ; $\bar{x} = 4.12$, S.D. = .66 ; $\bar{x} = 4.03$, S.D. = .51 ตามลำดับ) ส่วนด้านการผลิตผลงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = .81)

1.4.3 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล ทั้งหมด 6 ชุด ชุดที่ 1-3 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนชุดที่ 4 - 6 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลชุดที่ 1 มีค่าสูงที่สุด ($R_c = .811$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความแปรปรวนร่วมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 65.8 ($\lambda = .658$)

ในการพิจารณาความสำคัญของชุดความสัมพันธ์คาโนนิคอล ระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กับ สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด เนื่องจากความสัมพันธ์คาโนนิคอล ในชุดที่ 1 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล .811 และค่าความแปรปรวนร่วม ของสหสัมพันธ์คาโนนิคอล มีค่าเท่ากับ .658 อธิบายความความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 65.8 ส่วนความสัมพันธ์คาโนนิคอล ชุดที่ 2 และ 3 อธิบายความความสัมพันธ์ได้เพียงร้อยละ 9.7 และ 7.8 ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะนำค่าน้ำหนักความสำคัญ(Canonical Loading) ความสัมพันธ์ร่วมกันในชุดที่ 1 มาใช้ในการพิจารณา ค่าน้ำหนักความสำคัญในแต่ละด้านของการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เรียงจากค่าความสำคัญมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านทักษะ ด้านบุคลากร ด้านระบบ ด้านโครงสร้าง ด้านค่านิยมร่วม และ ด้านกลยุทธ์ กับ ด้านแบบของผู้มีค่าเท่ากัน(Canonical Loading = -.926, -.877, -.862, -.840, -.793 และ -.765 ตามลำดับ) และ ค่าน้ำหนักความสำคัญในแต่ละด้านของ สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด เรียงจากค่าความสำคัญมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทุนำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารจัดการอื่น(เกี่ยวกับการสอน) ด้านการสอน และ ด้านการผลิตผลงานวิชาการ (Canonical Loading = -.892, -.837, -.755, -.721, -.704 และ -.658 ตามลำดับ)

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่กล่าวถึง มีประเด็นที่สำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

2.1 การบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ด้านกลยุทธ์ ด้านระบบ และ ด้านโครงสร้าง ส่วนด้านค่านิยมร่วมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของแบบจำลอง 7-S ของแมคคินซี ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของแบบจำลอง 7-S ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็น Hard S ได้แก่ ด้าน

กลยุทธ์ โครงสร้าง และ ระบบ เป็นองค์ประกอบที่สามารถเห็นได้เด่นชัดและสามารถปฏิบัติได้ง่าย และ ส่วนที่เป็น Soft S ได้แก่ แบบการบริหาร/แบบผู้นำ บุคลากร ทักษะ และ ค่านิยมร่วม นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดผลสำเร็จได้ยาก โดยเฉพาะค่านิยมร่วม และส่วนประกอบของวัฒนธรรม องค์การจะได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยสิ่งเหล่านี้จะถูกกำหนดจากผู้ที่เป็นสมาชิกในองค์การนั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการยากที่จะวางแผนปรับเปลี่ยน หรือควบคุมส่วนที่เป็น Soft S (Peters and Waterman, 1982) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิคม แก้วสา (2548) ที่ได้ศึกษา การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามความคิดเห็นของครู โดยใช้แบบจำลอง 7-S ของแมคกินซีย์ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก การที่การบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ สถาบันพระบรมราชชนก ได้มีการเตรียมพร้อมต่อการเป็นสถาบันในกำกับของรัฐ จึงจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการบริหารสถาบัน เพื่อให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ ยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี และ มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นหลัก (สุนทรีย์ คำเพ็ง, 2549) โดยสถาบันพระบรมราชชนกได้มี การเตรียมตัวเพื่อการปรับเปลี่ยนไปเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2541 มีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ผู้บริหาร และ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการศึกษาทิศทางการปรับภารกิจ โครงสร้างสถาบันพระบรมราชชนก และ พัฒนาศักยภาพ บุคลากรสู่การปฏิรูปการเรียนรู้ และ สาธารณสุขแนวใหม่ (สุริยะ วงศ์คงคาเทพ และ คณะ, 2547)

ด้านกลยุทธ์ สถาบันพระบรมราชชนกได้มีการพัฒนาวิทยาลัยในสังกัดอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม โดยการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันพระบรมราชชนก ที่มีวิสัยทัศน์ เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข และให้วิทยาลัยแต่ละแห่งจะต้องมี แผนงาน แผนคน และ แผนเงิน ที่เชื่อมโยงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับยุทธศาสตร์การพัฒนา สถาบัน (สำนึกน โขบายและยุทธศาสตร์, 2547; สุริยะ วงศ์คงคาเทพ และ คณะ, 2547) ทำให้ วิทยาลัยพยาบาลปรับกลยุทธ์ในการบริหารวิทยาลัย โดยมีการกำหนดปรัชญาปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของวิทยาลัยสอดคล้องกับนโยบายชาติ เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับ มีการกำหนด แผนงานและโครงการที่สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ และ พันธกิจ รวมไปถึง การถ่ายทอด หรือชี้แจงวัตถุประสงค์ในระดับนโยบายไปสู่การปฏิบัติทุกระดับ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสหรือมี ช่องทางในการให้บุคคลภายนอกหรือ หน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นต่อการ วางแผนพัฒนาวิทยาลัย มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ มาใช้ในการลดขั้นตอนในการทำงาน รวมถึงการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้เกิดเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ซึ่ง สอดคล้องกับลักษณะขององค์การที่มีการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน, 2545 ; บุญใจ ศรีสถิตนรากร ,2550)

ด้านระบบ วิทยาลัยพยาบาลมีการนำระบบงบประมาณที่จะต้องมีการวางแผนและใช้จ่ายสอดคล้องกับพันธกิจ มีการติดตามการใช้งบประมาณเป็นไตรมาส มาใช้ ทั้งนี้ระบบงบประมาณที่มุ่งเน้นตามยุทธศาสตร์ เป็นระบบที่สำคัญประการหนึ่งในการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญกับพันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ที่มีความเชื่อมโยงกับแผนงานและโครงการ กับผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการซึ่งจะต้องมีการจัดทำรอบงบประมาณรายจ่ายไว้ล่วงหน้า ตลอดจนมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของโครงการเป็นระยะ เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการและมีการกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน และวิทยาลัยยังมีการนำระบบประกันคุณภาพมาใช้ในการควบคุมคุณภาพภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสร้างระบบเครือข่ายตามสถานที่ตั้งของวิทยาลัยพยาบาล เช่นเครือข่ายภาคเหนือ เครือข่ายภาคกลาง1 เครือข่ายภาคใต้ เป็นต้น มาช่วยในการประเมินคุณภาพภายในเพื่อเตรียมพร้อมรับการรับรองจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งข้อเสนอแนะหรือข้อค้นพบที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (จิตติรัตน์ ทองอินทร์, 2548) และสอดคล้องกับศึกษาของ ลิลลี่ ศิริพร (2547) ที่พบว่า วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการดำเนินการควบคุมคุณภาพระดับวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก

ด้านโครงสร้างของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก มีลักษณะการจัดโครงสร้างองค์การตามทฤษฎีระบบราชการ คือ มีสายการบังคับบัญชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และพันธกิจของวิทยาลัย มีการกำหนดบทบาทหน้าที่แบ่งงานกันทำอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร มีกฎระเบียบ คู่มือหรือแนวทางมาตรฐานที่ช่วยให้การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งลักษณะการจัดโครงสร้างองค์การแบบนี้ ลัทธิกาล ศรีธรรมย์ (2547) กล่าวว่า เป็นการจัดองค์การที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ชัดหลักเหตุผล และเป็นการจัดความไม่เสมอภาคและการเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้การจัดโครงสร้างองค์การของวิทยาลัยพยาบาล ยังได้นำการบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ ให้นุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ มีการกระจายความรับผิดชอบที่มีความยืดหยุ่น สามารถช่วยเหลือกันได้มากขึ้น และ มีการประสานงานกันระหว่างบุคลากรเป็นอย่างดี ซึ่งการจัดโครงสร้างองค์การตามทฤษฎีระบบราชการนั้น ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน ร่วมตัดสินใจ และ ร่วมรับผิดชอบ มีการกระจายอำนาจไปสู่ผู้บริหารระดับล่าง และ ใช้การติดต่อสื่อสารสองทาง ซึ่งทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารมากยิ่งขึ้น (บุญใจ ศรีสถิตนรากร , 2550)

2.2 สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ วิทยาลัยพยาบาล ได้มีการพัฒนาการดำเนินการให้เป็นไปตามทิศทางของการปฏิรูประบบราชการ ที่ต้องพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การปฏิรูประบบ

สุขภาพ ที่มีการส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ เน้นการสร้างสุขภาพนำการซ่อมสุขภาพ จัดบริการให้แก่ประชาชนให้มีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และ พัฒนาคุณภาพบริการให้มีคุณภาพเป็นการบริการแบบองค์รวมซึ่งมีผลต่อการจัดการศึกษาพยาบาลที่จะต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของระบบสาธารณสุขของประเทศ (สุนทรีย์ คำเพ็ง, 2549) นอกจากนี้การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถาบันการศึกษาทุกระดับ จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อประกันได้ว่าบัณฑิตที่จบจากสถาบันการศึกษามีคุณภาพ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน โดยมีเกณฑ์การประเมินตามภารกิจที่กำหนดไว้ ดังนั้นวิทยาลัยพยาบาลแต่ละแห่งจึงต้อง พัฒนางานของแต่ละวิทยาลัยในกำกับดูแลให้มีคุณภาพ นอกจากนี้สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนดของวิทยาลัยพยาบาล อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะกลไกของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ที่มีเกณฑ์การวัดผลงานตามภารกิจ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการดำเนินการประกันคุณภาพจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการทบทวนและ ติดตามกระบวนการดำเนินงานอย่าง ซึ่งสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระยะที่ 2 ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการดำเนินงาน ระยะที่ 3 เตรียมความพร้อมเพื่อรับการตรวจสอบภายนอก ระยะที่ 4 ประเมินคุณภาพภายในวิทยาลัยเพื่อพร้อมรับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และ ระยะที่ 5 การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (ส่วนพัฒนาการศึกษา, 2548) โดยปัจจุบันได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินครอบคลุม 7 มาตรฐาน ได้แก่ ด้านคุณภาพการศึกษา ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาสถาบันและ บุคลากร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และ ด้านระบบการประกันคุณภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ) และ สภาการพยาบาล เพื่อให้วิทยาลัยนำไปเป็นแนวทางและเป้าหมายการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับการปฏิบัติการกิจของวิทยาลัย (สถาบันพระบรมราชชนก, 2550) การประกันคุณภาพการศึกษาจะมีการประเมินคุณภาพภายใน 2 ลักษณะ คือ การประเมินตนเอง และ การประเมินคุณภาพจากสถาบันพระบรมราชชนก นอกจากนี้ในระดับเครือข่ายยังได้ดำเนินการร่วมกันในการร่วมกันกำหนดองค์ประกอบสำคัญของระบบการ

จัดการศึกษาพยาบาล แล้วจัดทำตัวบ่งชี้คุณภาพ เกณฑ์การประเมินและเกณฑ์ให้คะแนน ในการที่จะใช้ในการวิเคราะห์และประเมินผลการทำงานที่สามารถบ่งชี้จุดเด่น จุดด้อย ข้อบกพร่องที่ให้แนวทางในการพัฒนาการปรับปรุงการทำงานที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้น (ฐิติรัตน์ ทองอินทร์, 2548)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจที่กำหนด ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านการฝึกอบรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกัน และสูงกว่าด้านอื่นๆ โดยด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นพันธกิจที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดให้ทุกสถาบันจะต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแต่ละสถาบันจะมีจุดเน้นที่แตกต่างกันแต่จะต้องมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต วิจัย และ บริการวิชาการ สำหรับวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก จัดเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มที่ 2 เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม จึงจำเป็นจะต้องมีระบบและกลไกในการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทำให้วิทยาลัยพยาบาลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการดำเนินการด้านทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมหรือการส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่สร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม ตามแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) เช่น การสนับสนุนสถานที่ภายในวิทยาลัย หรือ การเข้าร่วมกิจกรรมทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานอื่นทั้งในและนอกจังหวัด หรือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้านในเทศกาลต่างๆ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลได้ส่งเสริมให้คนไทยใช้ของไทยรักษาประเพณีอันดีงาม ทำให้อาจารย์พยาบาลทุกคนในวิทยาลัยให้ความร่วมมือ ในการรักษานขนบธรรมเนียมประเพณีและดำเนินกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือว่าเป็นการแสดงถึงผลสำเร็จในการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัย

ด้านการฝึกอบรมที่พบว่าอาจารย์ประจำได้รับการสนับสนุนให้ลาศึกษาต่อระดับปริญญาโทและ ปริญญาเอกทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมไปถึงการได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้เฉพาะสาขา/วิชาชีพและวิธีการสอน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ภาระงานของอาจารย์ในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีภาระมาก ทำให้อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1:10 เพื่อให้อาจารย์มีอัตราส่วนและคุณภาพสอดคล้องกับ เกณฑ์ของสภาการพยาบาล ว่าด้วยการรับรองสถาบันการศึกษาการพยาบาลและผดุงครรภ์ (สภาการพยาบาล, 2545) ที่กำหนดให้อัตราส่วนอาจารย์พยาบาลประจำต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ไม่เกิน 1: 6 อัตราส่วนอาจารย์พยาบาลประจำ ต่อนักศึกษา ในการสอนแต่ละรายวิชาของภาคปฏิบัติทางการพยาบาล ไม่เกิน 1: 8 และ ร้อยละของจำนวนอาจารย์ประจำ ที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาเอก ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ระดับปริญญาตรี เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้การที่สภาการพยาบาลได้

ประกาศ หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการกำหนดคุณสมบัติของผู้ต่ออายุใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ หรือ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ 2546 ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลจะต้องผ่านการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางวิชาชีพหรือวิชาการตามที่สภากำหนด ถึงจะได้รับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2546) จึงทำให้อาจารย์พยาบาลได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อ และ ฝึกอบรมเพิ่มมากขึ้น

สำหรับด้านการผลิตผลงานวิชาการมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผลงานวิชาการ/งานวิจัย ที่คุณภาพได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรือ นำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติ และ สากลอยู่ในระดับต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ของวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังขาดสมรรถนะ และ ประสบการณ์จริงในการทำวิจัย โดยเฉพาะการเป็นหัวหน้าโครงการ จึงทำให้ไม่มีโอกาสในการสรุปบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ ประกอบกับภาระงานที่มาก และ ขาดแรงจูงใจในการสนับสนุนให้มีการผลงานวิชาการ/วิจัยไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ เพราะผลงานเหล่านี้ไม่ได้ส่งผลต่อการพิจารณาผลงานหรือการเลื่อนขั้นตำแหน่งในการปฏิบัติงานประจำปีของอาจารย์ จึงทำให้ภารกิจหลักด้านนี้มีน้อยด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ไพลีน นุถุกลกิจ ชูติมา ปัญญพินิจนุกร และ วรณีย์ ตปนิยาการ (2547) ที่พบว่า อาจารย์มีการผลิตผลงานวิจัย และ ตีพิมพ์เผยแพร่อยู่ในระดับต่ำ

2.3 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อกันในระดับสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลเท่ากับ .811 และค่าความแปรปรวนที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ ได้ร้อยละ 65.8 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบ 7 ประการตามแบบจำลอง 7-S ของแมคคินซี ที่นำมาใช้ในการการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด อยู่ในระดับสูง ซึ่งความสัมพันธ์ของชุดตัวแปรทั้ง 2 สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 65.8 โดยเฉพาะน้ำหนักความสำคัญ ด้านทักษะ และ ด้านบุคลากร ของการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ซึ่งมีค่าสูงเป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ ส่วนน้ำหนักความสำคัญด้านด้านการฝึกอบรม และการบริการวิชาการแก่สังคม ของสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด มีค่าสูงเป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ตามหลักการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ จะให้ความสำคัญกับผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการหรือขั้นตอนในการดำเนินการ โดยผลลัพธ์ที่มีประโยชน์ จะต้องสอดคล้องกับพันธกิจหรือ เป้าหมายที่กำหนดไว้ การที่วิทยาลัยมีการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี มีการพัฒนาระบบให้มีความคล่องตัว และ ลดขั้นตอน มีการพัฒนาบุคลากรในองค์การให้มีทักษะ

ความชำนาญทางวิชาชีพ ความรู้ความคิด และการให้ความสำคัญกับค่านิยมร่วม องค์ประกอบเหล่านี้เป็นเงื่อนไขสู่ความสำเร็จของการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (สุพรรณิ ไพรัชเวทย์, 2543 ; บุญใจ ศรีสถิตยัณราทร, 2550; จุมพล หนิมพานิช, 2548) สำหรับด้านที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดที่ผู้บริหารควรจะคำนึงถึงในการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ คือ ด้านทักษะ และ ด้านบุคลากร แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญและจำเป็นยิ่ง เพราะการพัฒนาบุคลากรเป็นการช่วยให้บุคลากรในองค์กรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพของหน่วยงานมากยิ่งขึ้น (วราศรี ปูนทอง, 2536) และ สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ด้านการฝึกอบรม และการบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าน้ำหนักความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ซึ่งเป็นภารกิจที่วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนกต้องให้ความสำคัญมาก เพราะเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มที่ 2 ที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม นอกจากนี้ในระยะยาวงานบริการวิชาการแก่สังคม ยังอาจเป็นกิจกรรมที่สามารถเลี้ยงตนเองหรือเป็นแหล่งรายได้เพิ่มเติมของสถาบันการศึกษาต่อไป (คันธรส แสนวงศ์, 2536)

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และ สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด ตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุขโดยรวมอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาในรายด้านและรายข้อพบว่ามีความเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน

1) เนื่องจากผลการศึกษาความสำคัญพบว่าองค์ประกอบการบริหารเรื่อง ของทักษะ และ บุคลากร มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลด้านการ ฝึกอบรม และ การบริการวิชาการ ดังนั้น สถาบันพระบรมราชชนก และ วิทยาลัยพยาบาล จึงควร ให้ความสำคัญกับคน ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักในการทำงานให้องค์กรมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่ม อัตรากำลังให้มากขึ้น และสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะ และ สมรรถนะอย่างต่อเนื่อง ให้มีความสามารถในการเป็นวิทยากรเพื่อการบริการวิชาการแก่สังคมในอนาคตต่อไป

2) เนื่องจากภารกิจด้านการวิจัย มีค่าความสำเร็จอยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้น สถาบันพระบรมราชชนก ควรมีการกำหนดกลยุทธ์ในการผลักดันให้อาจารย์ในวิทยาลัยพยาบาลได้มีการทำวิจัย โดยการจัดทำเครือข่ายในระดับชาติ หรือนานาชาติเพื่อเพิ่มโอกาสหรือศักยภาพในการทำวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานที่มีคุณภาพต่อไป

3.1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

- 1) วิทยาลัยเปิดควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก ชุมชนสังคม มีส่วนแสดงความคิดเห็นต่อวางแผนพัฒนาวิทยาลัย โดยการจัดประชุมเพื่อเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยปีละครั้ง หรือ เพิ่มช่องทางในการติดต่อให้ข้อเสนอแนะเช่น Website ของวิทยาลัย หรือ เบอร์โทรศัพท์สายด่วนเมื่อต้องการให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิทยาลัย
- 2) วิทยาลัยมีจัดให้มีระบบการประชาสัมพันธ์เชิงรุกทั้งภายในและภายนอกกองเพื่อให้เกิดการประสานงานกันระหว่างบุคลากรภายในและภายนอกวิทยาลัยให้เป็นอย่างดี
- 3) วิทยาลัยมีมาตรการเร่งรัดหรือพัฒนาการนำระบบคอมพิวเตอร์สารสนเทศมาใช้ในการลดขั้นตอนการทำงานให้มากยิ่งขึ้น และพัฒนาระบบฐานข้อมูลมีศักยภาพ ทันสมัย นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย
- 4) วิทยาลัยควรส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาขณะปฏิบัติงาน เช่น การหมุนเวียนงาน การได้รับนิเทศงานการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการวางแผนความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ
- 5) ผู้บริหารวิทยาลัยควรเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาสามารถเข้าถึงได้ง่ายในทุกระดับ และควรมีการพบปะพูดคุยกันนอกเหนือจากเรื่องงานเพื่อเป็นการส่งเสริมขวัญและกำลังใจ และ ความเข้าใจอันดี ระหว่างผู้บริหารและผู้ได้บังคับบัญชา
- 6) วิทยาลัยควรมีการวิเคราะห์หาสาเหตุ และแนวทางในการพัฒนานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาให้สอบขึ้นทะเบียนขอรับใบประกอบวิชาชีพตามเกณฑ์สภาการพยาบาลให้มากยิ่งขึ้น
- 7) วิทยาลัยควรมีนโยบายหรือมาตรการในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการทำผลงานวิชาการ หรือวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสากลยิ่งขึ้น
- 8) วิทยาลัยควรเน้นให้การจัดโครงการ หรือหลักสูตรที่ให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการบูรณาการ และ นำมาผลใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยเพิ่มขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนด เป็นการวัดตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งการเก็บข้อมูลอาจจะไม่ตรงตามหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แท้จริงในแต่ละวิทยาลัยพยาบาล ดังนั้นจึงควรมีการทำวิจัยในลักษณะเช่นนี้อีกแต่เปลี่ยนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสัมฤทธิ์ผลให้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่แท้จริง

3.2.2. มีการศึกษาเปรียบเทียบ การบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และสัมฤทธิ์ผลตามภารกิจที่กำหนดด้านต่างๆ ที่มีความแตกต่างของขนาดของวิทยาลัยพยาบาล